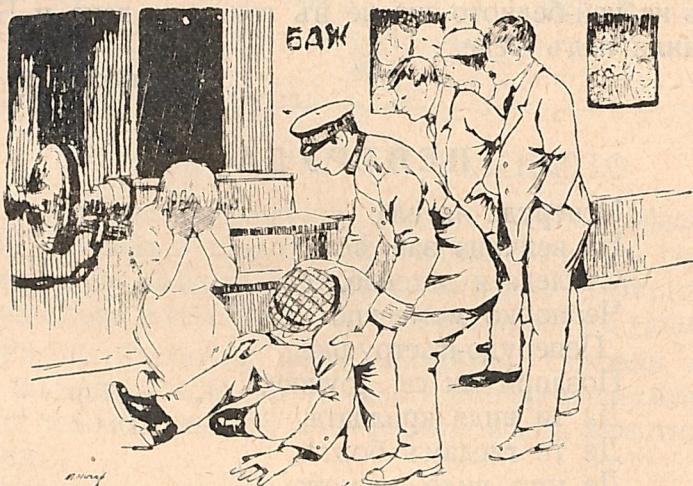

— Татко, татко!

Кондукторът го хвани за ръка, помилва го нѣжно и каза: — Не плачи, миличко! Татко ти не е зле. Кракът му не е счупенъ, а е само навѣхнатъ.

После се обрна къмъ Дѣлгова все тъй внимателно и продължи:

— Господине, вие ще бѫдете глобенъ.

— Виноватъ съмъ, господинъ кондукторе. Каквато глоба mi се следва, ще я платя. Моля ви само да не приказваме сега за това, — отвѣрна тихо Дѣлговъ.

Помоли да му свалятъ багажа, защото виждаше, че е невъзможно да продължи пътя си. Взеха файтонъ и го пренесоха въ него. Преди да потегли за града, безъ всѣкакво възражение, плати наложената му глоба, и веднага го откараха въ градската болница.

Тамъ го настаниха въ стая съ две легла. Едното зае момиченцето. То не искаше да се отдѣли отъ баща си.

Лѣкарите превързаха грижливо крака му.

Вечеръта Дѣлговъ порѣча да доведатъ на негова смѣтка съ файтонъ най-стария градски свещеникъ.

— Отче, каза му той, искамъ да се изповѣдамъ. Момичето излѣзе.

— Що се е случило? — запита свещеникътъ.